

Millioner, der blive at opføre paa det Finanslovsforslag, vi ere i Færd med at vedtage.

Jeg har lige nævnt, og det var med Flid, jeg gjorde det, at efter de nu foretagne Afstemninger vil der paa § 3 være opført et Overskud, som er 434,000 Kr. mindre end paa Finanslovsforslaget, som det blev forelagt. Det er en Følge af de Ændringer, der ere skete paa § 6, idet der, som det for Resten under denne Dags Forhandling er blevet oplyst, er foreslaaet indlagt forskellige ny Tog, f. Eks. og navnlig et helt nyt Tog fra Fredericia over Fyn til København. Man beregner da den forøgede Udgift til Lønning til det Merspersonale, der skal til, de forøgede Driftsomkostninger, som man kan beregne efter Antallet af Togkilometer, den forøgede Vedligeholdelse af Materiellet med mere, alt sammen noget, man efter de mange Aars Erfaring omtrentlig kan beregne, i alt Fald uden at det slaar mange Tusinde Kroner fejl. Dette, at der indlægges et nyt Tog, medfører jo betydeligt forøgede Udgifter, der vise sig som et Mindreoverskud paa § 3. Indlægningen af dette ny Tog er imidlertid begrundet ene og alene deri, at Trafikken er stegen saa stærkt, at det er nødvendigt at, som man plejer at sige, dublere nogle Tog. I Stedet for at lade 2 Tog løbe lige bag efter hinanden lægger man dem ind paa nogle for Publikum mere passende Tidspunkter. Men naar Nødvendigheden af at indlægge ny Tog er begrundet i en stigende Trafik, kan man selvfølgelig ikke med Rette regne med alle disse Udgifter, der ere en Følge af Indlægningen af de ny Tog, uden samtidig at tage noget Hensyn til, at der ogsaa kommer en større Indtægt med den stigende Trafik. Man kører jo ikke med Togene uden at have noget som helst at køre med, man tjener noget derved, og det skulde man jo ogsaa gerne. Dette nævner jeg ikke saa meget for i og for sig at gøre Indvending imod, at man i Aar har fulgt samme Fremgangsmaade, som man har brugt i en Række af Aar med Hensyn til Opstillingen af Budgettet, men mere for at fremdrage et Eksempel, der viser, at naar der paa det Finanslovsforslag, vi nu ere i Færd med at vedtage, kun er opført 5 Mill. Kr.s Overskud af Statsbanerne, vide vi paa Forhaand, at hvis ellers alt gaar, som det plejer, vil der antageligt blive et Par Millioner Kr. mere i Indtægt alene paa Posten: Statsbanernes Overskud, end opført paa Finanslovsforslaget.

Der kunde nævnes flere Eksempler,

men jeg skal af Hensyn til Tidspunktet og Ønskeligheden af ikke at komme ind paa alt for mange specielle Betragtninger indskrænke mig til dette ene Eksempel, som jeg mener i nogen Grad godtgør, at det ikke er uberettiget, naar man siger, at der er Haab om, at Regnskabet vil vise et betydeligt gunstigere Resultat end Forslaget, som det nu efter Afstemningen foreligger.

Idet jeg altsaa forlader den Side af Finanslovsforslaget, som nærmest kan siges at angaa Indtægterne, kan jeg ikke undlade paany at gøre opmærksom paa, hvad jeg for Resten ogsaa tidligere har gjort opmærksom paa, at det temmelig sikkert vilde være heldigt, om vi med Hensyn til Budgetteringen af Indtægterne kom noget nærmere til, hvad der maa antages at ville blive det regnskabsmæssige Resultat. Jeg tror, jeg før har sagt det, men jeg gentager det her, at det kan være meget rigtigt at stille sit Ur et Par Minutter foran Tiden, men hvis man har sat det saa meget foran, at man siger: der er ingen Fæse, thi Uret gaar for stærkt, saa kan man slaa sin Lid til det saa længe, at man kommer for sent til Toget, eller hvad man nu gaar efter. Og saadan kan det ogsaa gaa med Budgettet. Overfor hvert nyt Ændringsforslag, der kommer, og hvoraf nogle, som vi have set ved Finanslovens tredie Behandling, kunne dreje sig om hundrede Tusinder af Kroner, kunne vi sige: Der vil ganske vist blive et betydeligt Underskud, men det gør ikke saa meget, thi vi ere vante til, at Statsregnskabet viser et betydeligt bedre Resultat. Men det er ikke saa heldigt, at vi i saa høj Grad slaa vor Lid til dette bedre Resultat, som Statsregnskabet skal vise, det var nok saa heldigt, hvis vi kunde naa til at budgettere Indtægten noget nærmere ved, hvad vi selv gaa ud fra den vil blive. Jeg har i Statsbanernes Overskud nævnt et Eksempel, som temmelig sikkert alle ville indrømme mig er fuldtud rigtigt.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle faa Bemærkninger angaaende Udgifterne. Jeg skal gøre opmærksom paa, at der ogsaa for Udgifternes Vedkommende, i sin Almindelighed taget, er en ret betydelig Stigning. Hvis vi holde os til Paragrafferne 11—26 og § 27 I — jeg plejer at tage denne Opgørelse, der kan for Resten tages mange forskellige Opgørelser —, er det efter min Opfattelse det, man i Virkeligheden maa kalde ordinære Udgifter, selv om § 26 hedder: andre og overordent-